

det aabne Vand og Dampskibene gaa ind til dem. Det er en Selvsjæld, at hvilket som helst Foranstaltninger man end træffer til Overfart over Storebelt under Isforhold, kan man ikke fuldstændig sikre sig imod, at der finder Afbrydelse af Forbindelsens Sted; men de Ulemper, der nu ere forbundne med denne Overfart, ville dog vistnok, naar man gjør sit Yverste med de Midler, som Lønten nu har til sin Raadighed, i meget væsentlig Grad indskrænkes og begrænses saaledes, at de Dages Antal, da der ikke kan finde Forbindelse Sted under Isforhold, vil blive betydelig mindre end nu. Den sidste Vinters Erfaringer vise jo navnlig, hvilke Ulemper der ere forbundne dermed; thi man kan vel ved en Gjennemsnitsberegning over Isstransporten faae ud, at den indskrænket sig til 10 Dage aarlig, og forsaavidt Isstransporten var indskrænket dertil hvert Aar, vilde naturligtvis Ulemperne derved være af underordnet Betydning; men det er jo selvfølgelig ikke Tilfældet, hvorimod der er Aar, hvor man slet ingen Isstransport har, men andre Vintre — og dertil hører den sidste — hvor Isstransporten næsten varer henimod et Par Maaneder, og da opstaa de væsentlige Ulemper. De Tab, der lides under saa vanskelige Forhold som dem, der have været tilfælde iaar, ere saa betydelige, at jeg tror, det kan forsvares at gaa til meget betydelige Udgifter, naar man beriggelsen i nogen væsentlig Grad kunde indskrænke dem. Jeg skal fuldtvel indrømme, at med de Midler, man for Liden har til Raadighed, kan der ikke udrettes Mere, end der bliver udrettet. Jeg har selv gentagne Gange haft Leilighed til i Vinter at blive befjendt med denne Overfart, og jeg maa erkjende, at saavel de Skibe, der gaa i denne, som Isbaadene, føres fortræffeligt; det er ialtsald mit Skjøn. Jeg tror ikke, at der kan udrettes mere med de Midler, man har, men at man mulig undertiden endog er gaaet til de alleryderste Grændser i sine Fordringer til dem; men jeg tror som sagt, at Midlerne ville kunne forbedres, og er endog meget tilbøjelig til at antage, at ved Siden af de omtalte Jernbaner, som jeg erkjender ville være meget betydelige Forbedringer, vilde de af mig omtalte Moler, hvis de lade sig udføre, hvad jeg tror, medføre en yverligere Forbedring i disse Forhold. Man vil derved, tror jeg, komme til at overvinde Vanskelighederne ved Forbindelsens Afbrydelse, ialtsald i en saadan Grad, at Ulemperne ved Afbrydelsen af Forbindelsen ikke ville være synderlig følelige. Udvalget er ligeledes enigt med Lovforslaget i, at Dampfærgerne henlægges under Jernbanerne, komme til at udgjøre et Led af disse. Endel af Udvalget, hvoriblandt ogsaa jeg, er af den Mening, at det vilde være heldigt, om hele det Materiel, der skal til for at besøge Overfarten over Storebelt, enten det bliver Dampfærger eller Dampskibe og Isbaade, blev draget ind under Jernbanebestyrelsen for derved at faae saamegen

Enhed i Ledelsen af det Hele som muligt. Det er ganske vist, at selve Overledelsen er i Indenrigsministeriet, og paa den Maade er der forsaavidt allerede Fællesskab; men man tror dog, at det vilde være heldigere, hvis det nævnte Materiel ogsaa i mere umiddelbar Forstand kom ind under een Ledelse, og man tror navnlig, at det derved vilde lykkes mere almindeligt at kunne lade Rejsende og deres Gods gaa helt igennem uden den meget ubehagelige Om- og Indskrivning, der nu finder Sted og tit ikke blot volder de Rejsende Uleilighed og Bekostning, men ogsaa er til Ulempe for Expeditionen deraf og kræver saa megen Tid, at Togene derved i næsten utilbøelig Grad maa forsinkes. Med Hensyn til den af Udvalget foreslaede nye Paragraf om, at der ikke skulde betales Skibs- og Bærefgift for at anløbe og besæle Dampfærger i Havnene ved Korsør og Nyborg, skal jeg først bemærke, at dette Forslag er fremkommet i Udvalget saa sent, at det ikke har været muligt at faae nogen Forhandling med den ærede Minister derom, for derved at lære hans Stilling til denne Sag at kjende; men jeg skal tillige tilføje, at Udvalgets Mening med dette Forslag er den, at man vil have sig fritaget for disse daglige Afgifter og søge dette Forhold ordnet paa anden Maade, hvad enten det nu sker derved, at der bliver truffet en Overenskomst mellem Regjeringen og vedkommende Havnebestyrelser om engang for alle at vederlægge dem derfor eller paa anden Maade. Dette maa overlades til fremtidige Forhandlinger mellem disse Vedkommende. Der blev allerede under Forhandlingerne om Loven om Dampfærgeforbindelsen over Lillebelt og Anlaet af Dampskibsmolen ved Nyborg affuttet en Overenskomst med Byraadet i Nyborg om en delvis Fritagelse for Afgiften til Nyborg Havn for Besælingen af Farvandet til denne Dampskibsmole; og der vil altsaa være Mindre at gjøre ved Nyborg end ved Korsør, men det er en Selvsjæld, at man maa enten paa den ene eller anden Maade se at af finde sig med begge disse to Havnebestyrelser om den Maade, hvorpaa denne Ordning kan finde Sted, uden at det skal være nødvendigt at betale daglige Afgifter for Besælingen af Dampfærgen Havnene ved Korsør og Nyborg. Udvalget tillader sig derfor ogsaa at opfordre den ærede Minister til at tage dette Forhold under nærmere Overveelse, og hvis det er fornsødent, at fremkomme med Vædringsforslag til 3die Behandling af et saadant Indhold, at Regjeringen sættes istand til at træffe den fornsønde Ordning, for at man kan naae til det, Udvalget mener, nemlig at der ikke skal betales de daglige Afgifter for Dampfærgerne og eventuelt de Skibe, der isørigt anløbe Dampfærgen Havnene. Det vil altsaa nu ses, at de Vædringsforslag, der ere stillede, ere kun dem, der ere stillede af Indenrigsministeren og tiltraadte af Udvalget, og det ene, der er stillet af Udvalget alene; jeg tillader mig derfor til Slutning at